त्स्नान्पशून्त्संस्कुर्म इति ॥४३॥ यद्वेवापस्या उपदधाति । प्रजापतेर्विस्रस्तादाप आयंस्तास्वितास्वविशद्यदविशत्तस्माद्विꣳशतिस्ता अस्याङ्गुलिभ्योऽध्यस्रवन्नन्तो वा ऽअङ्गुलयोऽन्तत एवास्मात्ता आप आयन् ॥४४॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रꣳसत । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ या अस्मात्ता आप आयन्नेतास्ता अपस्यास्तद्यदेता उपदधाति या एवास्मात्ता आप आयंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेता अत्रोपदधाति ॥४५॥ अपां त्वेमन्त्सादयामीति । वायुर्वाऽअपामेम यदा ह्येवैष इतश्चेतश्च वात्यथापो यन्ति वायौ ताꣳ सादयति ॥४६॥ अपां त्वोद्मन्त्सादयामीति । ओषधयो वाऽअपामोद्म यत्र ह्याप उन्दन्त्यस्तिष्ठन्ति तदोषधयो जायन्तऽओषधिषु ताꣳ सादयति ॥४७॥ अपां त्वा भस्मन्त्सादयामीति । अग्निं वाऽअपां भस्माग्ने ताꣳ सादयति ॥४८॥ अपां त्वा ज्योतिषि सादयामीति । विद्युद्वाऽअपां ज्योतिर्विद्युति ताꣳ सादयति ॥४९॥ अपां त्वायने सादयामीति । इयं वाऽअपामयनमस्याꣳ ह्यापो यन्त्यस्यां ताꣳ सादयति तद्या अस्यैतेभ्यो रूपेभ्य आप आयंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रतिदधात्यथोऽएतान्येवास्मिन्नेतद्रूपाणि दधाति ॥५०॥ अर्णवे त्वा सदने सादयामीति । प्राणो वाऽअर्णवः प्राणे ताꣳ सादयति ॥५१॥ समुद्रे त्वा सदने सादयामीति । मनो वै समुद्रो मनसो वै समुद्राद्वाचाभ्या देवास्त्रयीं विद्यां निरखनंस्तदेष श्लोकोऽभ्युक्तो ये समुद्रान्निरखनन्देवास्तीक्ष्णाभिरभ्रिभिः सुदेवोऽअद्य तद्विद्याद्यत्र निर्वपणं दधुरिति मनः समुद्रो वाक्तीक्ष्णाभिस्त्रयी विद्या निर्वपणमेतदेष श्लोकोऽभ्युक्तो मनसि ताꣳ सादयति ॥५२॥ सरिरे त्वा सदने सादयामीति । वाग्वै सरिरं वाचि ताꣳ सादयति ॥५३॥ अपां त्वा क्षये सादयामीति । चक्षुर्वाऽअपां क्षयस्तत्र हि सर्वदेवापः क्षियन्ति चक्षुषि ताꣳ सादयति ॥५४॥ अपां त्वा सधिषि सादयामीति । श्रोत्रं वाऽअपाꣳ सधिः श्रोत्रे ताꣳ सादयति तद्या अस्यैतेभ्यो रूपेभ्य आप आयंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रतिदधात्यथोऽएतान्ये-